

ÕPETAJAD

Koolitöötajate viimane “luhvitamine” enne starti

Kaunil päikesepaistelisel päeval, täpselt haridusminister Mailis Repsi vastuvõtuga samal ajal ja samas kohas oli meie tööka kollektiivi lõbureis Tallinna.

Foto H. Mäe erakogust

Esimene käik oli meil Eesti Ajaloomuuseumisse, kus need lustakad pildidki tehtud said. Siis suure kaarega ümber pidumeeleolus pedagoogide, kes üle Eesti olid Maarjamäele ministriga kohtuma tulnud. Meie teine kulturiobjekt oli Eesti Kuulsuste Koja üles pandud näitus “Vabaduse kõla! Eesti levimuu-

sika lugu” Maarjamäe lossi tallihoones. Oi, kuis särama läks silm, kui oma noorusaja iidolite kontserdiplakateid sai jälle näha. Ja need esinemiskostüümid! Kas

tõesti nii peenikesed olid Reet Linna, Tõnis Mägi, Gunnar Graps? Ja mis mood?! Ainuüksi Kojamehe nahktagi on omaette vaa-

tamisväärus.

Edasi suundusime otse läbi toretseva pidurahva filmimuuseumisse. Kino tegemise ajalugu oli muidugi kasulik uurida, aga rohkem elevust tekitas hoopis iseenda filmi sisse panemine. Eriti lahe klipp tuli Ervinil (vt QRkoodi sisse)

Ja lõppu jätsime kõige uuema

Foto H. Mäe erakogust

objekti—Eesti kommunismiohvrite memoriaali Maarjamäel. Siin kõndis igauks omaette vaikides läbi mälestuskoridori, silmad hoolega üle nimede kerimas. Kaks pikka kõrget süsimusta seina on täis peenes kirjas nimesid—üle 20 000 inimese kaotas “punakurjamite” tõttu oma elu 1940-1991. Rusuv teekond lõpeb koduaiaga, mälestuspaik koosnebki kahest osast—”Teekond” ja “Koduaed”. Suur õunapuuaed ja memoriaali välisseinale paisatud 22 00 mesilast mõjuvad rahustavalt. Muide, kõik need mesilased on Tallinna tehnikakooli (TalTech) metallprinterial välja printitud. **H. Mäe**

Aastaõpetaja Ervin Rannik ja teised ajaloolised tegelased.

Mitmes õppeaasta meil siis jookseb?

Foto autor Piia Saak

Midagi pole parata, kallid õpilased, teil tuleb ikka edasi meie pilli järgi tantsida.

Armas Merevoo	54.	Ervin Rannik	31.
Heldi Leidsalu	51.	Heli Mäe	31.
Mai Jõevee	51.	Meelis Välis	30.
Viive Karnau	46.	Riina Leidsalu	28.
Silva Jakobson	46.	Õnnela Palmiste-Selberg	28.
Inge Rajaste	43.	Veikko Hallik	27.
Reet Priimägi	42.	Riina Gilden	12.
Eha Eindorf	40.	Pille Nool	11.
Ülle Tammearu	39.	Kersti Nõu	6.
Peep Jõevee	38.	Maria Mäe	6.
Inge Matteus	34.	Kaidi Uueda	5.
Elle Redlich	33.	Lii Laas	4.
Tiina Kalda	33.		

Foto autor Piia Saak

Foto autor Pirja Laanemets

Noor geograafiaõpetaja Kersti ja tema salahobi :)

► Mürsikud metsas ehk 7-8-9 said tundidevaba päeva

Me peaks siin Eestimaal ometi harjunud olema, et metsa ja vett leidub küllaga, mine kuhu tahad. Aga vot mine Pandiveresse ja jälle sa üllatud—kristalselt puhas allikavesi rabas meid oma iluga. Seitsmendikud tiirutasid ümber allikate ja said imeilusaid pilte, mida võrreldi ja imetleti. Me viibisime Varangu looduskaitsealal Lääne-Viru maakonnas.

Foto H. Mäe ärakogust

Keskkooli õpilased käisid Hiiumaal kivi-
mittega tutvumas, laevasõit mandrilt
saarele oli ka muidugi
kosutav vahepala
õppetööle.

Algklassilapsed lähe-
vad oktoobri lõpus
Tallinnasse energia
avastuskeskusesse
elektri võlujõudu
avastama.

Kas vangla on vaid trellid ja okastraat?

.5. septembril käisid keskkoolile loengut pidamas Tallinna Vangla töötajad Mart Vigla, Triin Atlat ja Karl-Hindrek Kaske projekti Tagasi Kooli raames. Loengu alguses küsiti meilt kõigilt, mida me vanglast arvame ja mis seal on. Õpilastele ja õpetajatele meenusid kohe lõpmatud trellid, kartser, kõrged müürid, mille peal on veel okastraat, ebamugavad voodid ja hea söök. Meie pakkumiste kinnitamiseks või ümberlukkamiseks näidati meile videot, kuidas vanglas töö toimub ja mis juhtub kui vangid algatavad mässu.

Mis siis vanglas on? Jah, kõrged müürid on seal tõesti, kuid vangidele on loodud tingimused, kus nad saavad vangistuse ajal õppida mõnda uut oskust või vanglasiseselt töötada. Voodid ei ole just kõige mugavamad, süüa saab üsna hästi. Huvitav fakt on see, et päevas kulub ühe vangi toitmisele vaid 1 euro ja 20 senti. Selle raha eest saavad nad nii hommiku-, lõuna- kui ka õhtusöögi. Lisaks näidati meile uut Tallinna Vanglat ning räägiti veel veidi vanglatööst. Kuid loengu kõige huvitavam osa oli käerauastamise ettenäitamine. Abiturient Jarmo oli vabatahtlikult nõus katsejānes olema. Protseduur viidi läbi täpselt nii, nagu nad seda vanglas teeks. Käerauad olid täiesti päris ning ei tahtnud pärast kinni tegemist enam lukust lahtigi tulla. Veel näidati meile pipragaasi ja teleskoopnuiasid, mis on peamised vahendid, millega vange ohjes hoitakse. Kullamaa koolist on vanglas töötanud lausa 3 vilistlast ning kindlasti tekkis nii mõnelgi meist veel mõte vanglatööd õppida, isegi mina tundsin selle vastu huvi, kuid arvatavasti jääb see amet minu poolt süski õppimata. **Anneli Riisalu, 11. kl.**

Väike nali ajaloo kontrolltööst:
homo sapiens on see, kes armas-
tab mehi.

Foto kooli fb grupist.

Jarmol vedas, et käerauad
ikka lõpuks lahti saadi.

Maarja pole meid unustanud

Esimesel septembril sadas Viinis paduvihma ning lõi äikest. Viis noort eestlast istusid kaks tundi lennujaa- mas pagasilindil, ootasid oma kohv- reid ja õppisid – õpetasid, kuidas saksa keeles sünnipäeva puhul õnne soovida.

Nii algas mu vahetusaasta Austrias. Mäed, šnitsel ja põsemusid – need on asjad, mis mulle eelmisel sügisel Viini klassikute ja keisrinna Sissi kõr- val Austria peale mõeldes pähe tulid. Eks ainult seda, mille kohta sul on aimu, saab oodata. Nii ma ootasingi mägesid, rohkelt šnitslit ning tervit- tismusisid. Tegelikkus on hoopis erinev.

Esiteks elan ma Austria kõige mada- lamas osas, um- bes 800 meetri kõrgusel mere- pinnast. Võrrel- des Eestiga on see piisav – kõr- vad lähivad autoga sõites rõhuvahest luk- ku ja jalgrattaga s õ i t m i s e s t loobusin juba e o s . O l e n "päris" mägesid ka näinud – lihtsalt hinge- matvalt ilusad. Šnitsel on siin populaarne ja kordades parem kui Eestis. Korra nädalas ikka süön, eriti hea on koos "kartulisalatiga". Põse- musid on must hoopis suure kaarega mööda läinud. Võib-olla pole need minu piirkonnas kombeks, võib-olla pean tähelepanelikum olema.

Teisel septembril oli Unterkohlstät- tenis vahelduva pilvisusega ilm. Noor eestlanna jalutas koos oma

vahetusvanematega esimesse rahva- tantsu proovi ning püüdis saksakeelses vestluses tuttavaid sõnu tabada.

Kui ma Eestis mõtlesin, mida ma Austrias olles võiks igatsema haka- ta, siis olid esiviisikus sõbrad, pere, meri, must leib ja rahvatants. Niiet kui ma kuulsin, et saan Austria rahvatantse proovida, olin vaimustuses. Nüüdseks olen korra ka esinenud ning oman kohalikku rahvariidekomplekti ja puha. Et tantsud on lihtsad, ei pea pabista- ma, kas sammud on õiged või mit- te, saab lihtsalt nautida. Väga vah- va on! Aga natuke ikka pitsitab hinges, kui kuulen, kuidas kodu- tantsurühm tantsupeoks "Tuljakut" harjutab.

Kolmandal septembril paistis Ober- schützenis päike. Noor eestlanna astus värisedes õpetaja järel klassi ning suutis end saksa keeles täiesti arusaadavalt tutvustada.

Kuu aega hiljem on see napp enesetu- vustamine ka ainuke asi, millest ma oma klassikaaslastega saksa keeles rääkinud olen. Pole vajadust. Nimelt sattusin

kakskeelsesse klassi - õppeained nagu bio- loogia, geograafia ja ajalugu on inglise kee- les, kogu klass räägib seda keskmisest pare- mini. Kuna puudulikku saksa keele oskust ettekäandeks tuua ei saa, siis pean enamikes tundides teistega võrdset kaasa tegema. See on muidugi hea, et õppimisostkust ära ei unusta, kuid pidev inglise keele kuulmine ja rääkimine ei aita saksa keele arengule kaasa. Keeruline on. Toon põhjuseks seda, et käin keskkooli teises klassis, mis küll õpilaste vanuse mõttes on Eesti kümnes, aga tunnen ikkagi, et oleksin nagu ühe sammu vahele jätnud. Tõsi, füüsikas õpime alles, kuidas perioodilisustabelit kasutada, aga üldiselt on teemad minu jaoks uued või põhjalikumad.

Nii on viis nädalat möödunud. Tunnen, et Austria on mu kodu, kuid väga palju on veel avastada, õppida ja leida. **Maarja Kask, Austrias**

(Fotod on Maarja erakogust)

Maarja eluga Austrias saab end kursis hoida, kui lugeda tema e-päevikut. labajalaga.blogspot.com

Unterkohlstätten on väike küla Burgenlandi maakonnas, elanikke erinevate allikate põhjal 500-1000. Koolis käib Maarja Bundesgymnasium'is, mis jääb kodust 50-minutilise bussisõidu kaugusele. Koolis on klassid 5 kuni 13 ja õpilasi on umbes 400.

Huvijuht olla on uhke ja hää

Lõpetasin Kullamaa kooli 2 aastat tagasi. Läksin Tallinnasse kondiitriks õppima. Tegelikult tahtsin aga saada näitlejaks. Ma poleks uneski osanud arvata, et ma tulen tööle oma vanasse kooli. Siin ma nüüd olen.

Tegelikult olen ma väga õnnelik, et Riina lapseootele jäi, sest kes mind muidu siia oleks kutsunud. :) Huvijuhi töö on otsatu. Pidevalt ma jooksen ühelt korruselt teisele. Suihtlen väga paljude inimestega, korraldan, organiseerin. Väga palju asju peab meelde jätma, et siis paar tundi hiljem kirja panna. Mu töölaud on nagu lapitekk, sest päeva jooksul koguneb sinna lugematu arv pabereid tähtsate teadetega, et mitte mingil juhul midagi meelest ära ei läheks ja tegemata jääks. Nii hea on tehtud ülesandeid paberitelt maha kriipsutada, aga uued tulevad kohe peale.

ÜLESANNE!

Umbes 100 aastat tagasi soovitas keeleteadlane Johannes Avvik eesti keelde kasutusele võtta rea uuenduslikke sõnu. **Leia igale Avviku sõnale teisest tulbast tähendus.** Huvitav, kas mõni neist võiks ka tänapäeval eesti keeles kasutusel olla?

1.hommendama	igatsus
2.sämpsatus	teadmisteta inimene
3.iletav	tähestik
4.riimur	homseks lükkama
5.hõllandus	tagasi hoidma, taltsutama
6.lüüme	soeng
7.võger	kohkumine
8.oivaldama	pahane
9.aabestik	vastik, jälk
10.oskur	ladu
11.kamming	mõistma, tajuma
12.nürbe	läbipaistev
13.nõmik	luuletaja
14.tallestu	kogemata tehtud viga kirjutuses
15.hillitsema	asjatundja

Foto P. Laanemetsa etakogust

Minu soovitus õpetajatele - kõikide konfliktide korral tuleb ära kuulata kõik osapooled. Väga oluline on, et klassijuhataja jääks erapooletuks. Kui ta astub ühele poole, siis kaotab ta teise lapse silmis usalduse.

Peab suutma mõista mõlemat poolt. Meenutan nii mõneski olukorras mõnda näpunäidet, mida sain oma õppejõult ülikoolis.

Õpilastele võib tunduda imelik, et sageli ei ole mind koolis näha nädal aega jutti, siis lohutuseks võin öelda, et kahe aasta pärast lõpetan oma noorsootöö õpingud ülikoolis ja sinna minu Kullamaalt eemal olevad nädalad ka lähevad.

Kui Riina lapsepuhkuselt tagasi tuleb ja mina lahkuma pean, ei kurvasta see mind nii väga, sest saan siit meeletu kogemuste pagasi, millega elus edasi purjetada. **Pirja Laanemets**

Oma lahendusvariandi võid tuua õp Riina Leidsalu kätte enne 30. oktoobrit. Auhind!

Lehe koostasid A. Riisalu, M. Kask, R. Leidsalu, P. Laanemets. Toimetas H. Mäe. Trükkis OÜ Adograaf